

DENK ANDERS DEBAT 2021: "IEDEREEN HEEFT BEHOEFTE AAN EEN DROOM OF PERSPECTIEF"

Posted on 23 april 2021 by Dagmar Heijsteeg

Categories: [Jeugd](#), [Onderwijs](#), [Werk](#)

Door Covid-19 vond het debat online plaats, maar dat was niet te merken aan het aantal aanmeldingen. Incluvisie, Partner in Werk, de Realisten Academie, Stichting Studeren & Werken op Maat en de wethouder van Alkmaar dachten mee met de jongeren om tot oplossingen te komen.

Alles op maat

'Of je een beperking hebt of niet, iedereen heeft behoefte aan een droom of perspectief op een opleiding of baan. Dat perspectief miste ik in mijn gesprekken met een hulpverlener' vertelt Sylvia (27). 'In gesprekken ligt vaak de focus op kleine stapjes maken en je op dat moment een beetje beter voelen. Maar waar werken we naartoe en waar doen we het voor?'

Uit de discussie met het panel blijkt dat hulpverleners te weinig contact maken met een hulpvrager. Hoe kan dit beter? 'Hulpverleners moeten belangstelling tonen zonder voor de ander te denken. Hiermee zouden een hoop misverstanden voorkomen kunnen worden'. Daarnaast wordt als advies gegeven dat bij het hulp op maat bieden, het soms nodig is om de regels te laten varen. Ook als jongere moet je stilstaan bij de vraag of je wel de juiste hulp krijgt. 'Niet luisteren naar een begeleider kan ook uitkomst bieden'. Tot slot wordt benoemd dat er veel jongeren zijn met een blijvende hulpvraag. Begeleiding wordt vaak afgebouwd, maar als een beperking chronisch van aard is, waarom dan stoppen met begeleiding?

Hoe zorg ik dat een werkgever naar mijn talenten kijkt?

Rick (23) is inmiddels twee jaar werkzaam voor een financiële instelling. Een baan vinden was 'een uitdagende tocht' vertelt hij. Solliciteren is niet makkelijk en zeker niet met een afstand tot de arbeidsmarkt. Wat vertel je wel en wat vertel je niet aan je werkgever? En hoe zorg je dat een werkgever naar je talenten kijkt en niet naar je beperking?

Een werkgever overtuigen dat jij geschikt bent voor de baan doe je door goed te weten hoe jouw beperking je beperkt in arbeid. Ook is het belangrijk om je talenten te kennen en zelfverzekerd over te komen. 'Zo voorkom je dat de werkgever voor jou in gaat vullen wat je wel en niet kan'.

'Geen vangnet maar een springplank'

Voor de mensen met een arbeidsbeperking bestaan er participatiebanen en is er de banenafpraak. Deze regelingen hebben als doel om mensen met een arbeidsbeperking een baan te bieden bij een 'gewone' werkgever. In de praktijk blijkt echter dat het aanbod aan mensen groter is dan het aanbod aan banen. En het aanbod aan niveau smaller is dan wat de jongeren met een beperking te bieden hebben. 'Als je hoog opgeleid bent en een beperking hebt val je tussen wal en schip. Een gevolg hiervan is dat je moet concurreren met de gezonde leeftijdsgenoten, met veel meer werk op hun cv'. De regelingen moeten volgens Paul Verbruggen een springplank bieden en geen vangnet zijn.

Op dit moment wordt er gelukkig op dit gebied van alles in gang gezet, aldus Verbruggen.

Vraag door

Hoe kunnen we denken voor mensen met een beperking?. Het antwoord is 'niet'. Beperkingen worden vaak verkeerd ingeschat of zijn soms zelfs onzichtbaar. Vraag door, maak contact en bied hulp, zorg, onderwijs en werk op maat. En een laatste tip vanuit de jongvolwassenen: 'Laat de invulling die anderen aan je beperking geven niet jouw invulling zijn'.

Onbeperkt krachtig

Lonneke van Heugten sloot het debat af met een treffend gedicht genaamd "[onbeperkt krachtig](#)".

